

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

431

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

**'מאי חנוכה? דתנו רבנן; בכ"ה בכסלו יומי
דחנוכה תמניא אינון, דלא למספד בהון
ודלא להתענות בהון, לשנה האחרת קבעום
ועשאום ימים טובים בהלל והודאה'**

יצאנו לדרך לגונן על התורה

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

להכין מקום לרוחו של מלך המשיח, כי ע"י הגלות מתעשרים ישראל ברוחניות ומתעלים ואז ניתן לראות באורו של משיח, מציאות החושך של גלות יוון מחייבת עבודת התנגדות של אור. ולפיכך; עבודת היום של חנוכה הוא נר שהאור שבו מגרש את החושך של יוון. **החושך שבגלות יוון היא שיטתה של מלכות יוון;** שיטה ידועה עד היום גם אצל האומות שהיא נובעת מתקופת יוון, עשיית חלק הגוף שבאדם לעיקר, בזמננו אפשר למצוא עדין שרידים של שיטה זו שראשיתה במלכות יוון, לעומת התורה המעמידה את חלק החכמה כעיקר עשו היוונים מהחכמה טפל ואילו את עניני הגוף גבורה התייפות ויופי העמידו להם כאלקים אחרים, **מלחמת חנוכה היתה על ענין זה;** הפקעת שם עיקר מהגוף ולהעמיד את הגוף לטפל והחכמה לעיקר.

נס פורים בא ע"י; "לך פְּנוֹס אֶת פֶּל הַהוֹדִים הַנְּמַצָּאִים בְּשׁוֹשָׁן נְצוּמֵי עָלֵי נְאֹל תֵּאֲכְלוּ נְאֹל תִּשְׁתּוּ שְׁלִשֵׁת יָמִים לַיְלָה נְיוֹם" ('אסתר' ד טז). ואילו **נס חנוכה בא ע"י מלחמה של מסירת נפש;** גבורים ביד חלשים רבים ביד מעטים ('על הנסים') כי גזירת המן <<< **המשך בעמ' 2**

הוא מנהיג את ישראל, **שעת גילוי כזו חייבת להביא אותנו לידי קיום מצוותי;** "זֶה קָלִי וְאַנְהוּ" ('שמות' טו ב) בימים שאין בהם גילוי הרי ההספד והתענית יפעלו זאת, לעומת זאת בימי חנוכה אפשר לחטוף ולנצל את גילוי האור להתעלות ע"י התבוננות בנס. **'הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם'** איסור ההשתמשות כולל גם איסור ללמוד לאור נר חנוכה, שמטרת נר חנוכה אינה אלא כדי לחוש את הנס שהקב"ה עמד להם לישראל **אשר מזה יבוא; 'להודות ולהלל לשמך הגדול'** ('על הנסים').

גזירות יוון היו כמבואר בתפילת **'על הנסים'; 'להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך'. במדרש נקבע שם חושך לגלות יוון; "נְהַאֲרִיץ הַיְתָה תְּהוּ" ('בראשית' א ב) זו מלכות בבל. 'נְבַהוּ' זו מדי. 'נְחַשְׁקָה' זו מלכות יוון שהחשיכה עיניהן של ישראל בגזירותיהן, שהיתה אומרת להם: "כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל". "על פני תהום" זו מלכות הרשעה. "נְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֵם" זה רוחו של מלך המשיח' ('ב'ר' ב ד).**

ארבעת הגלויות לא נועדו אלא כדי

הרוצה להתדבק בתוכנן של ימי החנוכה חייב בראשונה לידע מה היא תכונתם של ימים אלה; מחשבתו של אדם בימי החנוכה חייבת להיות שקועה בהלל והודאה, ההתקשרות להלל והודאה מפקעת את הצורך שבהספד ובתענית, יש ימים שבהם ההספד והתענית היא חובה כאשר מתו מוטל לפניו, כי דרך ההתעוררות בתשובה היא הבכיה וההתבוננות במה שחסר בעולם, כמו בתשעת הימים עד ת"ב דרך ההתעוררות היא; ההתבוננות במה שהיה חייב להיות אלמלא החרבן ובאיזה מצב אנו שרויים עקב החרבן.

ואילו ימי החנוכה הם ימים; **'דלא למספד ודלא להתענות'** ואע"פ שעניני הספד ותענית הם דברים המעוררים להתחזקות והתעלות, הרי שחייב העבודה בימי החנוכה להודות ולהלל היא במידה כזו, שעליה להקיף ולפעול באדם מציאות מודה ומהלל, ע"י ההתבוננות בהנהגה בחסד שגילה הקב"ה בימים אלה, באופן שעבודת היום כשלעצמה ע"י הודאה והלל, תפעל את הפעולות הבאות ע"י הספד ותענית.

ימי הנס מכריזים ואומרים; התבונן ברבוננו של עולם, התבונן כיצד

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

היתה גזירה גשמית; "לְהַשְׁמִיד לְהָרַג וּלְאַבֵּד" ('אסתר' ג יג) כמו גזירת היטלר ימ"ש וכנגד גזירה גשמית אי אפשר לעמוד אלא ע"י תשובה ותפילה וצדקה.

אבל בחנוכה שהיתה הגזירה רוחנית; 'להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך' ('על הנסים') היתה החובה להילחם, גם אם בדרך הטבע ודאי יפסידו במלחמה, מיד כשראו יווני הכופה על ישראל לעבוד עבודה זרה יצאו והרגו אותו בחרב, כי גזירה גשמית לא היתה על גולי יוון אלא היוונים ביקשו; שישראל יתערבו ביניהם ויתבוללו בשיטתם ואם כה יעשו לא יגעו בהם לרעה. ונגד גזירה רוחנית חייבים לצאת ולהתקומם; גם אם יש סכנה בדרך הטבע.

ההוראה שבהנהגות אלה נוגעת גם לזמננו; קיימות תקופות שבאות גזירות נגד הגוף של ישראל, אז החובה היא תשובה וקיימות תקופות שאין מתכוונים לעקור את הגוף שביהודי, כי אם את היהודי שביהודי המטרה היא שההתעניינות המרכזית תהיה בחומר. ואילו תלמוד תורה ישאר טפל, בתקופה כזו חובה להילחם.

ניתן למצוא אנשים שיצר הרע של יוון נכנס בהם ובונים שיטה הגורסת; ודאי חובה גם ללמוד, גם לקיים מצוות וביניהם מצוות תלמוד תורה, אבל עיקר שאיפתו של אדם חייבת שתהיה בחיים הגשמיים, הקב"ה ברא את העולם בתורה; כי העבודה הנעלית ביותר שניתן לו לאדם לעבוד היא העסק בתורה, על הפסוק; **"נָכַל חֶפְצִיךָ לֹא יִשְׁווּ כָּה" (משלי' ג טו).** אמרו חז"ל; **'אפילו חפצי שמים'** ('ירושלמי' פאה' א). רגע אחד של תלמוד תורה שוה יותר מכל חפצך, כי בלימוד התורה שקועה מחשבתו של הלומד ברצון ה' ובכח המחשבה מתדבק הלומד כביכול אל הקב"ה.

לבד ממצוות תלמוד תורה, הרי מעשי המצוות כולן הינן עבודות של זיכוך הגוף, מכיון שהגוף הוא האוצר שבו גנוז השכל, עליו להיות נקי כדי לשמור על עדינות השכל ואין השכל יכול להתקיים בגוף של כבוד גאווה ותאוה, מעשה המצוות שבהם קשור האדם בתמידות, מכשירות מקום לפעולות השכל שהוא עסק התורה, מי שמתחזק במעשה המצוות של הגוף ואילו בתורה אינו עוסק, דומה לבונה אוצרות גדולות ואינו מכניס בהם מאומה וכמש"כ ב'נפש החיים'.

וכי יעלה על לב אדם כיון שכל קיום ושימור התבואה הוא האוצר, יעסוק כל זמנו או רובו בבנין האוצר לבד ולא יכניס בו תבואה מעולם, כן איך יעלה על לב איש לומר שזה תכלית האדם מישראל,

שישים כל קביעת לימודו בבנין האוצר של יראת שמים בלבד והוא אוצר ריק, התעלות האדם היא רק ע"י לימוד התורה; לפי יגיעתו בתורה לפי הרגשתו את המתקנות שבתורה; **"נֶאֱמַר קָרַבְתָּ אֲלֵקִים לִי טוֹב" (תהלים' עג כח).** ולפי העומק שהוא מתעמק בתורה; כך היא מידת ההתעלות.

יש שלומדים תורה כדי לצאת ידי חובת ת"ת, לומדים אלה אינם יגיעים ולא מתעמקים בתורה, לא זו היא קיום מצוות תלמוד תורה הדורשת מסירת נפש כהחשמונאים בשעתם. **מספרים על אדם גדול;** שחידש סברא ובאו לסתרו קרא ואמר: **"את חיי בני הינכם נוטלים ממני!"** התעמקות בתורה מביאה לידי חביבות עצומה כזו לדברי תורה כחביבות לבן והבא ליטול ממנו דבר תורה משול בעיניו כמי שבא ליטול ממנו את בנו.

כל תירוץ וחיידוש שאדם מחדש הוא בין החידושים שעליהם אמרו; 'כל מה שתלמיד ותיק עתיד להורות נאמר למשה בסיני' ('ירושלמי פאה' ב). **וב'נפש החיים' כותב אודות חידושים אלה בשם הזוהר; 'שכל מלה ומלה פרשית המתחדשת מפי האדם, קב"ה נשיק לה ומעטר לה ונבנה ממנה עולם חדש בפני עצמו'** ('נפש החיים' ד יב). ולפיכך; אינו מוותר היגע בתורה על החידוש שנתחדש לו עד שתהא ברורה לו טעותו, שאז הוא מקבל שכר גם על הדרישה וגם על הפרישה.

במלחמת חנוכה; יצאו החשמונאים ומסרו נפשם למען עיקר זה של לימוד התורה ודוקא מפני שבני החשמונאים היו; **'עוסקי תורתך'** ('על הנסים') מסר הקב"ה את היוונים בידם, אלמלא היינו מתבוננים במלחמה זו מבלי שנדע את הנס שהיה שם, היינו מביטים על מלחמה של; **'עוסקי תורתך'** ('שם') שאינם מלומדי מלחמה כטירוף מצד החשמונאים. ואמנם היה זה מסירת נפש של החשמונאים לעמוד כנגדם, אלא שיצאו נגדם בידועם כי נלחמים הם על הרוחניות וידעו כי תשועת ה' תבוא ע"י דחיית החושך מפני האור. וכל זמן שאין מסירת נפש עבור עסק התורה, אין די אור כדי לגרש בו את החושך.

למדנו כי תוכנו של ימי החנוכה היא; השאיפה לרוחניות, ראויים הם ימים אלה לקבלת החלטה קבועה על דרך החיים, להחליט בעצמו כי שאיפתו לישב תמיד על התורה ורק לימוד התורה, לקבוע בעצמו את השאיפה לישב תמיד על התורה וכך גם אם לא יעלה בידו ללמוד תמיד, תישאר בידו ההרגשה כי העסק שהוא עוסק למען פרנסתו, אינו

למען הגשמיות כי אם למען החיים. אותן שעות שבהן הוא קובע את תלמודו תורתו תישאר קבע ומלאכתו עראי **'כי הם חיינו'** ('תפילת ערבית') והשאר אינם אלא הכנות לחיים, מחשבתו התדירית גם בהיותו הולך ברחוב תהיה מסובבת בעסק התורה, לחשוב בסוגיא מסוימת או בענין כל שהוא הקשור לתורה ויראה, הבה ונתבונן בניסים של חנוכה, שכבר למעלה מאלפים שנה אנו ממשיכים לשמוח בהם. **ונזכה לקלוט את הענינים שנרות חנוכה מלמדים אותנו; 'להודות ולהלל לשמך הגדול'.** ('מערכי לב')

"וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים לְשֹׁכֵב אֶצְלָה לְהִיּוֹת עִמָּה" (בראשית' לט י).

אמרו חז"ל; **'לשכב אצלה בעוה"ז להיות עמה בעוה"ב'** ('ע"ז' ה.). ואמרו חז"ל; **'על העובר עבירה... קשורה בו ככלב'** ('שם') העבירה אינה זה מן העובר עליה אף רגע, כל היסורים והעינויים באים מצד העבירה, גם בצד הרע הכל מתהווה מעטרותיהם בראשיהם, העבירה היא המהווה את כל הגיהנם וכשאדם עושה עבירה אמרו חז"ל שאין להפטר ממנה. כמו שבצד הטוב כל הנועם והחסד הוא לנצח והוא מחמת שמעשה הטוב שעשה קשור בו לנצח וממנו הוא יונק כל העוה"ב, כמו כן להפך היסורים הינם איתו לעולמי עד, משום שהעבירה קשורה ודבוקה בו ואינה זה ממנו והיא המהווה את כל הגיהנם.

וכמו שבצד הטוב; 'יפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי העוה"ז' ('אבות' ד יז). כן הוא מצד הרע כמ"ש הרמב"ן; **'שכל יסוריו של איוב הם כאין וכאפס נגד צער של גיהנם. וכמו ש'יפה שעה אחת של תשובה ומע"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב'** ('אבות' ד יז) **כמו כן קשה שעה אחת של עבירות בעוה"ז מכל יסורי הגיהנם, משום שיסורי העוה"ב אינם מסבבים כלום ועבירה של עוה"ז מסבבת עבירות אין סוף'** ('שער הגמול').

ומה יחד לב האדם ואיזו אימה תפול עליו כשיתבונן בדבר נורא זה, שהעושה עבירה פעם אחת שוב לא יפטר ממנה לעולמי עד. ולהפך שמחה תאחזנו כשידע שבכלל ישראל אין סיבות כלל, שאין העבירה נעשית אצלם לסיבה, שאם אדם מישראל עובר עבירה מיד מתחרט ואין העבירה נעשית כעצם מעצמו רק **"שִׁשְׁפְּתַי הַשְּׁמַשׁ" (שהש"ר' א).** וכן אמרו חז"ל; **'שמחשבה רעה באוה"ע הקב"ה מצרפה למעשה ובישראל אין הקב"ה מצרפה למעשה'** ('ירושלמי

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

פאה' א א). משום שאף מעשה עבירה אינה משתרשת בישראל כלל ולכן נמחלן להם גם מעשים שאצל ישראל אין סיבות.

וזהו החילוק שמנו חז"ל בין צדיקים בינונים ורשעים; כל זה הן דרגות בחטאים עד כמה שהן סיבות **עד שאמרו חז"ל; 'מינין ואפיקורסים... גיהנם כלה**

והן אינן כליין' (ר"ה' י"ז). פי'; שמינות הריהי כבר סיבה וכשהעבירה היא סיבה אז; **'גיהנם כלה והן אינן כליין'**, שהסיבה אינה כלה לעולם.

ומזה יוצאת הערה נוראה לאדם בענין עבודתו ביום הדין; שישתדל להנצל מסיבה, שסיבה היא מהעבירות הפרות ורבות והיא הסכנה הכי גדולה

בעדו. ומאידיך גיסא; כיון שהסיבה שקולה כנגד הכל, א"כ חודש אלול שהוא הכנה ליום הדין והנהו הסיבה של יום הדין, לפ"ז שקול אלול כנגד הכל וכל מה שירבה האדם להתעסק באלול בתורה ויראה, הרי ירבה להכניס עצמו בסיבה יותר ויותר וזה שקול כנגד הכל. (דעת חכמה ומוסר' א עו) ■

כח המלכות

עליו על יוסף הצדיק: "בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית. אמרה לו: "השמע לי"; אמר לה: "לאו!" אמרה לו: "הריני חובשתך בבית האסורין"; אמר לה: "ה' מתיר אסורים". "הריני כופפת קומתך"; "ה' זוקף כפופים". הריני מסמא את עיניך"; "ה' פוקח עורים". נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה **"לְשֹׁכֵב אֲצֵלָה לְהִיּוֹת עִמָּה"** ולא רצה לשמוע אליה. **"לְשֹׁכֵב אֲצֵלָה"** בעולם הזה **"לְהִיּוֹת עִמָּה"** לעולם הבא. נמצא; הלל, מחייב את העניים. רבי אלעזר, בן חרסום, מחייב את העשירים. יוסף, מחייב את הרשעים ('יומא' לה:).

'באותה שעה באתה דמות דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון ואמר לו: "יוסף, עתידין אחיך שייכתבו על אבני האיפוד ואתה ביניהן. רצונך ששמך ימחה מביניהם? מיד נמנע ולא עבר' ■ (סוטה' לו:)

עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג פרקוהו והרחיצוהו וסכוהו והושיבוהו כנגד המדורה. אמרו: "ראוי זה לחלל עליו את השבת". עשיר, אומרים לו: "מפני מה לא עסקת בתורה"? אם אומר: "עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי". אומרים לו: "כלום, עשיר היית יותר מרבי אלעזר"? אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום; שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. פעם אחת; מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא אמר להן: "בבקשה מכם הניחוני ואלך ללמוד תורה". אמרו לו: "חיי רבי אלעזר בן חרסום שאין מניחין אותך". ומימיו לא הלך וראה אותן אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה. רשע, אומרים לו: "מפני מה לא עסקת בתורה"? אם אמר: "נאה הייתי וטרוד ביצרי הייתי". אומרים לו: "כלום נאה היית מיוסף"? אמרו

"וְנִהְיֶה כְּדַבְרָה אֵל יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלָיָה לְשֹׁכֵב אֲצֵלָה לְהִיּוֹת עִמָּה" ('בראשית' לט כג)

'תנו רבנן; עני ועשיר ורשע באין לדין. לעני, אומרים לו: "מפני מה לא עסקת בתורה"? אם אומר: "עני הייתי וטרוד במזונות". אומרים לו: "כלום, עני היית יותר מהלל"? אמרו עליו על הלל הזקן: "שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרעפיק חציו היה נתן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלקים חיים מפי שמעיה ואבטליון. אמרו; אותו היום ערב שבת היה ותקופת שבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון: "אבטליון אחי, בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הוא"? הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה

כחו של צדיק

שכדי להגיע לפסגה עלי להמיר את דתי. לדת לא היתה כל השיבות בעיני לשום דת שהיא ומה איכפת לי להצהיר שאיני יהודי אלא נוצרי, אבל אז נצבה דמות דיוקנו של ה'חפץ חיים' הנושא מדברותיו לנגד עיני ודבריו התובעים מסירות נפש מכל יהודי, בכל מצב, שלא יפסיד את המדרגה בה הוא נמצא. והחלטתי שאם אני עומד במדרגה התחתונה, אתאזר במסירות נפש כדי שלא ליפול אף ממנה אאחז בה לפחות בה. כמוכן, התנכלו לי ונדרשה ממני הצטינות כפולה ומכופלת כדי שיקדמוני על אף יהדותי, אבל עמדתי בנסיון ולא המרתי את דתי. ('החפץ חיים' חייו ופועלו) ■

לי: "יהדותי מתבטאת בעצם העובדה שלא הסכמתי להמיר את דתי למרות כל הלחצים ולמרות שאיימו עלי שלא יאפשרו לי להגיע אל המשרה הנכספת". **שאלתי:** "ומה באמת מנע ממך לבצע את הצעד הסופי והוא המרת הדת"? **אמר לו הפרופסור:** "בשעתו, בהיותי בוילנא ראיתי אנשים נוהרים לשמוע דרשה. אז לא ידעתי זאת אבל היה זה ה'חפץ חיים' שהשמיע מדבריו. הלכתי גם אני ושמעתי דברים נרגשים היוצאים מן הלב, מובן שהדברים לא הותירו בי את רישומם ולא שיניתי את ארחות חיי. השתלמתי במדעים וראיתי בהם את כל עולמי. העפלתי משלב לשלב ולבסוף הבהירו לי

חתן ה'חפץ חיים' זצ"ל הגאון רבי צבי הירש לוינסון זצ"ל סיפר מעשה שסיפר לו סוחר ורשאי; מכר היה לו בנערותו שפנה ללמודים כלליים, זנח את ארחות הדת ונטמע בין הגויים. "יום אחד" סיפר הסוחר: "בעודי מהלך בין רחובות פטרבורג פגשתי באותו חבר נעורים, כמוכן שאלנו איש לשלום רעהו וסיפר שהוא פרופסור מן המנין באוניברסיטה הנודעת בעיר הבירה. הוא אף הפיג את הששותי: "עודני יהודי" אמר. הדבר באמת התמיה שכן דרכם של היהודים נחסמה אל פסגת המשרות בכל תחום. החמאתי לו על כך למרות שלא הבנתי במה מתבטאת יהדותו... אמר

פרשת 'וישב'

**"וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ
וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב"**

כף כפופה

**"הֲיָה רַעָה אֶת אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר
אֶת בְּנֵי בְלָהָה"** (בראשית' לז ב)

מעשה באיכר שהלך עם בנו בשדה; וראו חיטה עומדת בקמותיה זקופה וגבוהה והתפעל הבן. ראו שדה אחר שהשבילים בו כפופות ושחות ארצה והצטער הבן. **אמר לו אביו:** "טעית בני. השבילים זקופות הקומה ריקות הן ושדופות לפיכך; הן נושאות את ראשן בגאון. ככל שהשבולת מלאה וגדושה כך היא כבדה ומשפילה את ראשה". **אומר הרב 'צרוור המור' זצ"ל;** כך האדם, ככל שהוא מלא וגדוש תורה וחכמה, הוא עניו ושפל רוח. **וכבר אמרו חז"ל;** 'סימן לגסות הרוח, עניות בתורה' (שבת' לג. 'קדושין' מט:). אך יוסף שהיה בן זקונים יניק וחכים היה עניו כמו שנאמר: **"נְהַג בְּצֹאן יוֹסֵף"** (תהלים' פ ב).

"שָׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי" (בראשית' לו ו)

מעשה בבחור ישיבה; שחלם בליל ראש השנה חלום ביעותים ותפעם רוחו. נרעש ונפחד הלך למרן בעל 'קהילות יעקב' זצ"ל לשאול כדת מה לעשות. **ענהו הרב:** "הדורות הראשונים היו חלומותיהם מבוררים והיו חוששים להם. אבל בדורותינו; 'חלומות שוא ידברו' (ברכות' נה:). שכן המחנות טרודים בהבלים ו'אין מראין לו לאדם אלא מהרהורי לבו' (שם') לפיכך; אינך צריך להתענות". (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

**"וְהָיָה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ
הַשָּׂדֶה"** (בראשית' לז ז)

בעל 'עקידת יצחק' זצ"ל מסביר; שחלומות יוסף חלומות נצחיים הם כי עם ישראל קרויים על שם יוסף כנאמר; **"נְהַג בְּצֹאן יוֹסֵף"** (תהלים' פ ב). **"שְׁאֲרִית יוֹסֵף"** (עמוס' ה טו). **"עַדוֹת בֵּיהוֹסֵף"** (תהלים'

התקרב והלך אליהם, לחש לו אותו כפרי בהתרגשות: "יוסף, יוסף, אל תלך אל התקרב, שא רגלך וברח". אבל אביו, יוסף לא שמע לעצתו והמשיך בדרכו ונלכד והורד אל הבור, נמכר לישמעאלים ונעלם בעננת אבק למצרים. כעבור שנה שב הקורא לקרוא בפרשה ושוב ירד יוסף לשכם והלך לדותן אל אחיו המתנכלים להמיתו והפעם **יושב הכפרי נוקשה ומסוגר וסינן מבעד לשפתיו הקפוצות:** "הפעם לא ארחם עליך. בשנה שעברה עשו לך אותו תרגיל ועדין לא למדת לקח".

**"וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהָיָה תַעֲשֶׂה בַשָּׂדֶה
וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ"** (בראשית' לו טו)

'איש, זה גבריאל' (רש"י) שואל ה'שפתי צדיק' מפליץ זצ"ל; בדרך כלל משמעות; **"לְאָמֹר"** לומר לעם ישראל. **אבל כאן מה משמעותה של המילה;** **"לְאָמֹר"**? ומסביר; המלאך ידע לקראת מה פוסע יוסף הצדיק ולאן הוא הולך. ידע כמה יסורים יבואו עליו, כמה גלגולים וצרות. הישמעאלים ימכרוהו למדינים ואלו ימכרוהו למצרים. הוא יתנתק מאביו וממשפחתו וכיצד יחזיק מעמד? איך לא יסחף בזרם החיים? הורה לו המלאך **עצה והכונה;** **"וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ"** **תשאל את עצמך מדי פעם;** **"לְאָמֹר מַה תְּבַקֵּשׁ"** מה אני מבקש בחיים? מהי מטרתך? מה מבוקשי? האם רק לאכול לשתות ולישון או מעבר לכך. האם רק לעבור את היום או משהו נעלה ונשגב יותר?! **אם תשאל ותשנן לעצמך;** **"מה תְּבַקֵּשׁ"** אז לא תסחף ולא תשקע בתהומות היאוש ובמצולת העבדות. **תדע שהכל טפל אל העיקר;** אל הנשמה, אל האור ואל הזוהר. **תדע שהרכוש האמיתי הוא;** עוד מצוה ועוד דבר תורה. או אז תצליח ותתעלה ותזכה למלוכה. (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

**"וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבָרָם רַעָה אֵל
אָבִיהֶם"** (בראשית' לו ב)

אומר הגר"ח שמואלביץ זצ"ל: "עונשו של יוסף שהוציא דיבתם של אחיו שאוכלים אבר מן החי היה, שאין לאדם עונש גדול יותר מעצם היוכחו בטעותו". **מסופר על גאון המוסר ה'סבא מקלם' זצ"ל;** שהיה חלש ותש כחו ממחלת לב קשה ומיסרת ופניו היו חיוורות מחוסר דם אך בשבת קודש מתלהטות היו פניו בזוהר פנימי ומאדימות כשלהבת אש. אך באותה עת נודע לשמצה כתב עת ארסי של המשכילים ששילח חיצי לעג מורעלים בכל הקדוש והיקר לנו והסית והדיח לפרוק עול ולכפור בעיקר רחמנא ליצלן. בערב שבת קודש הגיעה לקלם הידיעה שעורך הבטאון שבק חיים. **בא אחד ממקורבי הסבא ובישרו את הבשורה:** "האפיקורס הנודע עורך 'המליץ' החוטא ומחטיא את הרבים מת, ברוך המקום שהרגו". שמע הסבא והעמיק חיוורונו ובאותה שבת לא זהרו פניו באור יקרות. תמהו הרואים ובצאת השבת העז אחד ממקורביו ושאלו על כך. **נענה ואמר:** "מה התמיהה? הלא גדולה כל כך הרחמנות על אותו רשע. **תאר לך;** כל חייו סבר שאין דין ואין דיין והסית לנטוש את המצוות ולכפור בתורה ולהצטרף אל ה'אור הגדול' שבקדמה והנה מת ורואה הוא שיש נשמה ויש הישארות הנפש ויש דין ויש דיין, התורה אמת ומצוותיה אמת ורואה הוא שכל חייו עסק בקדחתנות ובתזזית בדבר אחד בלבד; להעמיק לעצמו גיהנם... יהודי הוא ואיך לא יתפלץ לבי בחשבי על פלצות לבו". (הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

**"וַיִּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אָחִיו וַיִּמְצָאֵם
בְּדֹמֶן"** (בראשית' לו ז)

מסופר על כפרי; שקבע את משכנו בעיר הגדולה וזכה סוף סוף לשמוע את קריאת התורה בשבתות. כשהגיעו לפרשה זו עקב אחר עלילותיו של יוסף בנשימה עצורה. כשאחיו התנכלו לו להמיתו והוא

שהפה שלהם היה פתוח לדבר לשון הרע ודברים בטלים) הפכו לפ' סגורה, לרמז על ששמרו על פה סגור מלדבר לשון הרע, דהיינו; ששמרו על קדושת הדיבור. וכך על ידי שמירת הפה ומצות הצדקה הפכו את הכף' ל'פך' וזכו לנס פך השמן של חנוכה. ('בני ציון')

מהדרין ומהדרין מן המהדרין למה?

שואל האדמור מצאנז זצ"ל בעל ה'שפע חיים'; מדוע בהדלקת נר חנוכה יש 'מהדרין' ו'מהדרין מן המהדרין' מה שלא מצינו בשאר מצוות התורה אלא תורה אחת לכל הקהל? **ומסביר**; **שבשעת הנס היו בזה מדרגות שונות**; שהצדיקים הטיבו לראות גם בעת צרתם ש'אתה ברחמיך הרבים עמדת להם'. ואילו הפשוטי עם לא ראו את התשועה והפורקן אלא **'כהיום הזה'**. לכך גם ההדלקה לזכר הנס נקבע לפי מדרגות. **ונותן ה'שפע חיים' טעם**; למה נוהגים לשחק בחתיכת עץ מרובע שכתוב עליה נס גדול היה שם? להראות שלא אכפת לנו איך יפול דבר ולא משנה לאיזה צד גדול והנס מסתובב לכל צד. **וזה עיקר החנוכה**; להודות ולהלל גם על הנסים של קודם הגאולה. ולכן הוא חל בחודש כסלו, **נוטריקון**; 'כס לו' כיסוי של ל"ו אורות, **לרמז על זה**; שגם כאשר מלכותו ואלוקותו מכוסה מעין כל בשר אף אז הקב"ה נמצא ומושיע אותנו. ■

כף כפופה

רמז נפלא בענין מצות הצדקה בחג החנוכה מביא השל"ה הקדוש; הנה בעת המאבק הקשה שהיה בין יעקב לשרו של עשו כתוב; **'ויכא פי לא יכל לו ויצע בכף ירכו ותקע פך יכף יעקב'** ('בראשית' לב כו) **ואמרו חז"ל**; **'שהנגיעה בכף ירכו של יעקב פגמה בכף יוצאי ירכו'** ('ב"ר' עז ד). **ומוסיף ואומר השל"ה הקדוש**; **שהכונה היא**; לאותם דורות שחיו בתקופת החשמונאים **ופגמו בבחינת**; **"פך יכף יעקב"** עד שבאו החשמונאים ותקנו פגם זה על ידי כך שהפכו את הכף' ל'פך'. **וצריכים להבין**; מהי כונת השל"ה הקדוש באומרו שהחשמונאים הפכו 'כף' ל'פך'? **מבאר ה'בני ציון'**; אם נסתכל באותיות 'כף' 'פך', נראה שיש בהן אותיות כפופות כ' ופ'. ואותיות פתוחות 'ף' ו'ך' כאשר האות כ' רומזת לכף היד ואילו האות פ' רומזת לפה האדם. והנה, הדורות שחיו בתקופת החשמונאים פגמו בהיותם בבחינת 'כף' דהיינו; כ' הכפופה הבאה לרמז שכף ידם היתה כפופה וסגורה שלא לתת צדקה. ואילו 'ף' הפתוחה באה לרמז שהפה שלהם היה פתוח לדבר לשון הרע ודברים בטלים. עד שבאו החשמונאים ובגודל קדושתם הפכו את הכף' ל'פך'. **דהיינו**; את הכ' של 'כף' (שהיא כפופה וסגורה ורומזת שכף ידם היתה כפופה וסגורה שלא לתת צדקה) הם הפכו אותה ל'ך' פתוחה כדי לרמז בכך שכף ידם שוב היתה פתוחה לתת צדקה לעניים. ואילו את ה'ף' הפתוחה של 'כף' (הרומזת לכך

פא ו). וכמו שאמרו; **'כל מה שארע ליוסף אירע לציון'** ('תנחומא' ויגש' י). ועתה נחלקו תולדות עם ישראל לשני זמנים. זמן אחד; עד לגאולה הקרובה והזמן השני; לאחר הגאולה. **וכנגדם שני החלומות. החלום האחד**; אודות האלומות. וענינו; שאלומתם של בני ישראל זקופה וגם ניצבת ושאר האומות משתחוות לה, כי כל האומות מודות בעליונות היהודים, הן תרבות האומות והן דתותן שאבו מעם ישראל ואמונתו ממסר הנביאים ומתרבותו. **ובמהרה תבוא הגאולה שעליה נאמר**; **"פי און אקפון אל עמים שפה ברוכה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אקוד"** ('צפניה' ג ט) **ואז יתגשם החלום השני**; ובו השמש והירח, השמש היא משל לאדום הנוצרים נוהגים לפי ימות החמה) והירח מסמל את המוסלמים (מונים לחודשי הלבנה) ואחד עשר כוכבים (אחד עשר מזלות המסמלים את שאר האומות) כולם יהיו משועבדים לעם ישראל **ככתוב**; **"והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך אפיים ארץ וישתחוו לך וצפר רגליך ולתכני"** ('ישעיה' מט כג). **ועל אותם ימים נאמר**; **"ותפכה תלבנה ובושה תחמה פי מלך ה' צבקות פהר ציון ובירושלם"** ('ישעיה' כד כג) במהרה בימינו אמן.

'היה תפוש נר חנוכה ועומד לא עשה ולא כלום' ('שבת' כב): **בחנוכה הענין הוא**; לפרסם את הנס **'פרסומי ניסא'** ('שבת' כג): ולהשפיע על אחרים. ועל זה רומזת הגמרא; **'היה תפוש נר חנוכה ועומד לא עשה ולא כלום'** כי יש לעורר גם אחרים ולהשפיע עליהם מעניני חנוכה. ('שפת אמת')

הויסקי כמוכית

"אכן, גם ויסקי". **תמהו**: "מילא היין מתוק והעראק טעים אבל הויסקי מריר הוא, איך יכולת לשתות"? **צחקתי**: "מה מבינים אתם בוויסקי, נכון שבתחילה הוא מר אבל אחר כך הוא נעשה חמים בכל הגוף וההרגשה כל כך טובה". **ואז נתנו עלי בקולם**: "אם כך הרי שחשבת על העתיד ומוכן היית לשתות ויסקי מריר בשביל ההרגשה שאחר כך, אז מדוע לא הקצבת שעת לימוד בשביל העולם שאחר כך? וגזרו את דיני... **על כן אני אומר לכם**: "חברה, המשיכו לשתות אבל לא ויסקי". זה הלקח של שיכור. ■

כולם. "חברה" **אמר להם**: "הכל בסדר, תמשיכו לשתות אבל תמנעו משתיית ויסקי". "ויסקי"? "מה הפירוש"? "אספר לכם" **אמר בעגמימות**: "עליתי למרום ושאלו אותי: "עסקת בתורה הקדשת לה עיתים"? **שאלתי**: "מדוע היה עלי לעשות כך"? **ואמרתי**: "מה השאלה? חיב היית לחשוב על עתידך בעולם העליון". **עניתי**: "עזבו, היה לי 'ראש קטן' לא חשבתי על העתיד חשבתי רק על הנאות ההוה". **שאלו**: "כגון מה"? **ועניתי**: "עשיתי חיים ושתיתי לשכרה". **שאלו**: "יין"? **עניתי**: "יין". "עראק"? "ודאי, עראק". "ויסקי"? "כ

בנובהרדוק מספרים היו סיפור; מעשה בחבורת מבלי עולם רקים ופוחזים שהיו שותים ומשתכרים בחבורה ומבלים ימיהם בבטלה. **יום אחד תמהו ואמרו**: "חברה, הרי פעם נצטרך למסור דין וחשבון על מעשנו, מה יהיה"? **נבוכו ולבסוף החליטו בתקיעת כף שהראשון מהם שיעלה למרום יתגלה אל חבריו ויספר להם מה נעשה בדינו וכך יוכלו להתכונן לבאות. לא עבר זמן רב והראשון נפטר משחמת הכבד, מחלת השיכורים. כעבור כמה ימים התגלה לחבריו ופניו שחורים כשולי קדירה. "מה קרה"? **נבעתו****

מרבנו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א

"ללמוד ללמוד וללמוד..."

ימי מתח וחרדה עוברים עלינו כאשר חלק גדול מארץ ישראל נתון תחת אימת הטילים הנשלחים מידי שונאי ישראל יש"ו.

אסתיעא מילתא שבדיוק לילה לפני תחילת המלחמה, הורה רבינו להתחיל בלימוד המשמרות ברציפות בישיבתו הק' 'ארחות תורה' (ומתחילה אמר לעשות את זה מחמת גזירת הגיוס, שנכח לראות שמשנאינו נשאו ראש ומנסים חס ושלום לבצע זממם) ולמחרת בבוקר אמר: "לשלוח לכל הישיבות גדולות שיצטרפו ג"כ ללגיונו של מלך". וב"ה בהרבה היכלי התורה מקיימים את זה. והניסים שרואים בכל המצב, זוקף רבינו לזכות לימוד התורה ברציפות שנתחזק בימים אלו.

וכאשר שואלים כל הזמן: "מה אומר רבינו על המצב"? כידוע דרכו של רבינו בשתיקה תמיד, רק דבר אחד אומר רבינו: "מה שמוטל עלינו לעשות בזמן כזה, הוא רק ללמוד ללמוד וללמוד וכל מה שמוסיפים בלימוד מועיל. ובפרט הלימוד ברציפות שכתב על זה רבינו משה חיים לוצ'אטו זצוק"ל; "כי עצה זו אין כמזה לטובה לכל ישראל לבטל כל גזירות קשות".

ואומר רבינו: "כי כל זה הוא בכלל מה שאחזו"ל; 'ארץ ישראל נקנית ביסורי' (ברכות ה.) והכל בכלל 'הבלי משיח' (סנהדרין צח:).

דבר נפלא זוכים לראות אצל רבינו בימים אלו; כאשר נשאל כל הזמן כבר כמה ימים בלי הפסק, שאלות שונות בנוגע לישיבות ויחידים: "אם אפשר לחזור לדרום"? ו"אם אפשר לבוא מחוץ לארץ"...? שאלות רבות בלי הרף וכל שאלה ושאלה שוקל רבינו מחדש כמי שזו הפעם ראשונה שנשאל ודן כל פעם לפי המצב אם יש קצת רגיעה... ובכל דבר מוסיף טעם וסברא בפני עצמה, עד שרבו מאד הדברים.

והעיקר מה שלומדים מכך; את האחריות הגדולה בעסקי נפשות, שצריך לשקול כל דבר לגופו. ובפרט את מדת הסבלנות הנוראה, אשר נראה לי שכל א' מאתנו לא היה יכול לסבול אפילו עשירית מהשאלות הללו כשהיו חוזרים ונשנים כל הזמן ורבינו מקשיב ושוקל ודן כל שאלה עוד פעם ועוד פעם ושומע כל שאלה עם

כל הצדדים שבה. וזה ממש על דרך מה שמספרת הגמ' בשבת עם אותו אדם – שצעק: "מי כאן הלל... מי כאן הלל..." ('שבת' לא.) וכפי שמורה רבינו; "יש להיזהר בכללים הניתנים מצד הממונים על כך ולא לזלזל חלילה בזה. ומותר לצאת כשיש אזעקה אפי' באמצע תפילת שמונה עשרה, כי רק דיבור נחשב הפסק. וכן באמצע הלימוד לא לטעון שזה ביטול תורה, אלא אם יש ח"ו אזעקה באמצע הלימוד – שיברחו!"

ומתוך השאלות העלה רבינו חקירה; "אם מקום שעד עכשיו לא נפלו בו טילים, יש עליו 'חזקה' שלא יפלו יותר. וכן להיפך; מקום שנפלו בו טילים האם קיבל 'חזקה' שיפלו בו, או לא?". ומדמה לה למש"כ ה'נודע ביהודה': "ד'חזקה' היא רק על העבר שלא נשתנה, אבל אין 'חזקה' על העתיד 'שיהיה' כך".

וכן כשנשאל מהרבנים המפקחים על המקואות: "אם לסוע בימים אלו למקומות המועדים יותר"? דן מצד אחד; ד"שומר מצנה לא ידע דבר רע" (קהלת ח ה) (ועל סמך זה שלח רבינו לפני תקופה לבדוק מקוה בתוככי השומרון) אך מצד שני; 'היכא דשכיח הזיקא שאני' ('פסחים ח:). וכך על דרך זה כמה וכמה נידונים עלו על שלחן המלך – 'מאן מלכי רבנן' ('גיטין' סב.).

יזכנו הקב"ה לראות בקרוב ממש במפלתם של שונאי ישראל ולא יהיו כל הדברים רק בתור דיונים הלכתיים בלבד.

שעשה לי כל צרכי בחולה

כאשר נתפרסם לאחרונה כי הגאון המופלג רבי אברהם גנחובסקי זצ"ל חשש בימי חליו שלא לברך בבקר; 'שעשה לי כל צרכי' ('ברכות השחר') לדעת הגר"א שלא ה' מברך ביום כיפור ות"ב, היות ואינו לובש מנעלים.

תמה רבינו: "דמה שסובר הגר"א הוא רק כשעל פי דין אסור ללבוש מנעלים, אבל מי שאינו לובש מנעלים מחמת ששוכב במיטה, לא מצינו שלא יוכל לברך; 'שעשה לי כל צרכי'".

מהפיכת היחיד

שפתי לא אכלא מלהזכיר את מרן שר התורה הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל

שבימים אלו חל היארצייט החמישים שלו. זה שהפך את כל אמריקה שזוכים לראות כיום מאות אלפים לומדי תורה. וכאשר הבאנו בשנה שעברה מה שדרש רבינו: "שיש ללמוד ממנו מהו 'כח היחיד' שבכחו לחולל מהפיכה נוראה ועצומה כזו".

והזכיר רבינו; שלפני כשמונים שנה למד אצל רבי אהרן בקלצק ובא לישיבה בט"ו שבט ור' אהרן אמר כבר שני שיעורים בסוגיית 'שבח' בסוף 'שנים אוחזין' ואח"כ השלים עוד שני שיעורים. ואמר רבינו: "שזה היה פשוט לו שלא יוכל להבין את ההמשך היות והגיע באמצע, רק אח"כ כשעבר לסוגיית 'יאוש שלא מדעת' ('ב"מ' כא:) בריש 'אלו מציאות' סבר; שעכשיו יוכל להבין, אך בסוף התחיל ר' אהרן מהסוגיא בב"מ דף ק"ב ומשם פילפל באורך בענין 'יאוש שלא מדעת' וראה רבינו שקשה לעמוד על הדברים".

ומספר רבינו: "שאחרי מעריב היו ניגשים לרבי אהרן כמה בחורים ושואלים את שאלותיהם ולהרבה מהם היה צועק ר' אהרן: 'פוער' – 'איכר', אחרי שהי' רואה שאינם מבינים מה שאומר להם". ומסיים רבינו: "אני לא זכיתי מעולם בתואר זה..."

אח"כ באמצע תמוז נסע רבי אהרן לאמריקה ואז הרבה עזבו את הישיבה ורבינו חזר ללמוד בבריסק בישיבת 'תורת חסד' שכינה בה כראש ישיבה הגאון ר' ישראל חיים קפלן זצ"ל חתנו של מרן רבי ירוחם זצ"ל ממיר.

תנצב"ה

'ועל נסיד ונפלאותיך...' (שמונה עשרה)

לבני ארצות הברית שזכו אחרי הסופה הנוראה לשרוד בחיים. אמר רבינו: "שכתוב אצל דוד המלך; 'שכשניצל מן הזאב והארי, עשה בגד מעור השה, כדי שיזכור תמיד את הנס'. רואים; שצריך לעשות זכר לנס. וכך ראוי שיעשו בכל שנה ביום זה זכר לנס. וזה על ידי שיעשו ביום זה חיזוק מיוחד בתורה כי מה יש לנו חוץ מתורה".

מבקש רבינו להרבות בתפילה ובתחנונים

על מרת לאה אסתר בת שרה לרפואה שלמה בתוך שאר חולי ישראל ■

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

נחרצות

לך אב שאינו מודריך את בניו, אין לך אמה שאינה מחנכת. והילדים שומעים מי יותר ומי פחות. וההורים אומרים לעצמם: "עשינו את שלנו שיפרנו והשפענו אם כי לא לגמרי, לא לחלוטין. אבל על ההורים לדעת כי שם בעולם העליון כשהילדים יראו מה הפסידו בכך שלא שמעו לגמרי הם יבואו בטענה אל ההורים ויאמרו להם: "אילו הייתם נחרצים ונחושים יותר, היינו מתחנכים טוב יותר". (הרב שלום מאיר וולך שליט"א) ■

והתחנן לשוטרים שיניחוהו לסור אל רב העיר. ריחמו על האומלל העומד לבלות שנים ארוכות מאחורי סורג ובריה וחשבו שברצונו שהרב יברכו ויתפלל עליו. הביאווה לפני רב העיר ולהפתעת כולם החל לזעוק ולקרוא חמס: "אתה הרב הוא האשם במצבי ובאסוני. הלא אתה ידעת ומדוע לא הוכחת אותי? מדוע לא גערת בי? מדוע לא דפת אותי? מדוע לא הזהרתני כי סוף גנב לתליה ולא ארויה מזה דבר?" ומסיים ה'חפץ חיים': "אין

"ונרד יהודה מאת אָתיו" (בראשית' לח א)

'שהורידוהו אחיו מגדולתו. טענו כלפיו: "אילו אמרת להשיבו היינו שומעים לך" (רש"י) ה'חפץ חיים' זצ"ל היה מספר את אשר ראו עיניו: "אדם אחד ייצר יי"ש במחירת והעלים מס והתעשר מאד, עד שנתפס ורכושו הוחרם ונגזר עליו מאסר ממושך. כשהוליכוהו בשלשאות ביקש

צפת	בית כנסת אלקבץ מול רח' צה"ל 4 יום ראשון כה' כסלו 09/12/12
	פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל
דימונה	מרכז רוחני מקדשי שומך הצבר 1 יום שלישי כז' כסלו 11/12/12
	פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל
זכרון יעקב	בית כנסת 'חלומות זכרון' החסידה 1 יום חמישי כט' כסלו 13/12/12
	פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה חינם
© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות	
שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV	

בס"ד
פרנסה ורווח \$
דרושים רכזי פעילות.
לעסק מושלם מהבית.
לא מכירות!
054-6283245

יצא דיסק לעיני ר' יחיא זכריה יצחק בן עוואד זצ"ל
 מגילת אסתר
 תפילות לימים הנוראים
 נביאים וכתובים
 חמישה חומשי תורה
 קינות ותפילות לתשעה באב
 ניתן להשיג במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 ב"ב 03-6777779

חלוקה חינם

תאריך	מסלול	שבת פרשת
14/12/12	א' טבת	פרשת מקץ
21/12/12	ח' טבת	פרשת ויגש
28/12/12	ט"ו טבת	פרשת ויחי
04/01/13	כב' טבת	פרשת שמות
11/01/13	כט' טבת	פרשת וארא
18/01/13	ז' שבט	פרשת בא
25/01/13	י"ד שבט	פרשת בשלח
01/02/13	כ"א שבט	פרשת יתרו
08/02/13	כ"ח שבט	פרשת משפטים
15/02/13	ה' אדר	פרשת תרומה
01/03/13	י"ג אדר	פרשת כי תשא
08/03/13	כ"ו אדר	פרשת ויקהל פקודי
15/03/13	ד' ניסן	פרשת ויקרא
22/03/13	יא' ניסן	פרשת צו

בס"ד
 ארגון 'שופר' מתכבדים להודיעכם על תוכנית הנופשים החדשה עם הרב **אמנון יצחק** שליט"א במלון מדיסון *** דלאקס רח' העליה 17 נהריה
הרישום בימים א-ה 09:00 - 15:30
03-6777779 שלוחה 557/516

■ לחם נשקל

■ הורדת מחיר הדלק

■ ביטול המע"מ על מוצרי היסוד

■ סל תרופות מלא כולל השתללות וניתוחים ב-20 ש"ח לחודש למשפחה

■ החזרת קרקעות הקיבוצים לעם ובניה קלה לזומות צעירים עליהם

כה להנעת

מתזרים השלטון לעם

